

תת"ע 2270/12/17 - מדינת ישראל נגד גלי רוזן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2270-12-17 מדינת ישראל נ' גלי רוזן
תיק חיצוני: 90509446499

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	גלי רוזן

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

נגד הנאשם נרשמו בתאריך 22.7.17, שלושה דו"חות מסוג ברירת קנס ובשלושתם הגיש הנאשם בקשה להישפט.

בהתאם לכללי הסמכות המקומית, בשניים מתוך שלושת הדו"חות נפתחו תיקים בבית המשפט לתעבורה בחיפה- תת"ע 696-12-17 ותת"ע 697-12-17 (להלן: "שני התיקים") והם נקבעו בפני כב' הש' קאופמן ואילו הדו"ח השלישי, נשוא התיק דנן, נפתח בבית המשפט לתעבורה בנצרת.

בתאריך 26.12.17, במסגרת בש"פ 10016/17, הורה בית המשפט העליון (כב' הש' קרא), כי התיק שבנדון יועבר לבית המשפט לתעבורה בחיפה ושם יוכל המבקש (הנאשם דנן), לפנות בבקשה לצירוף הדיון בכל תיקיו. בהתאמה, התיק שבנדון הועבר לטיפולו ונקבע ליום 9.1.18.

בתאריך 3.1.18, לבקשת הנאשם, דחיתי את מועד הדיון בתיק ליום 23.1.18 לאותו מועד בו היו קובעים שני התיקים הנוספים והבהרתי לנאשם כי ככל שיבקש להודות בתיק ולצרפו לתיקים הנוספים יודיע על כך לכב' הש' קאופמן במעמד הדיון ואז הדיון בפניי יתבטל.

בתאריך 9.1.18 הגיש הנאשם בקשה שכותרתה טיעון לעונש ובמסגרתה ביקש להקל בעונשו ולבטל שניים מתוך שלושת הדו"חות ולקבוע תחתם תיק אחד בלבד ועבירה אחת בלבד (לפי חישובים של מהירות ממוצעת), בין היתר מהטעם שכל העבירות בוצעו במהלך נסיעה אחת ובטווח של כ-10 דקות.

באותו מועד, הבהרתי כי טענותיו של הנאשם, בבקשה אמורה, יידונו במהלך הדיון הקבוע.

עוד יצוין כי הבקשה האמורה הוגשה במקביל גם בתיקים הנוספים ושם קבע כב' הש' קאופמן, גם כן ביום 9.1.18, כי מדובר בטענות החורגות מעצם הבקשה להקלה בעונש ולפיכך על הנאשם להתייבב לדיון במועד שנקבע להעלות טענותיו בדיון, תוך שהבהיר כי אם לא יתייבב הנאשם יראה בכך הודאה באשמה ויקבע את עונשו של הנאשם לאחר שקילת עמדות הצדדים.

בהגיע מועד הדיון, 23.1.18, לא התייבב הנאשם לדיון ולפיכך הוא נשפט בהיעדרו ונדון לקנס בסך 900 ₪ שהינו גבוה מברירת הקנס בתיק זה (750 ₪), וזאת בהתאמה לעברו התעבורתי (ת/1).

במקביל, הנאשם נשפט בהיעדרו גם בפני כב' הש' קאופמן, אשר איחד בין שני התיקים הנוספים ולאחר שעין בגזר דייני בתיק זה, שפט אותו בהיעדרו והטיל עליו קנס בסך 600 ₪ (על אף שמדובר היה בשני דו"חות-החד ברירת קנס של 250 ₪ והשני 750 ₪).

כיום עותר הנאשם לבטל את פסק הדין בתיק זה היות שלטענתו לא היה מודע לחובתו להתייבב ביום 23.1.18 ובשל טעות של מזכירות בית המשט החלטת הש' קאופמן מיום 9.1.18 הגיעה אליו בתאריך 1.2.18 בלבד. לטענתו הטלת שני עונשים שונים בגין עבירת מהירות אחת שנערה בהפרש זמנים קצר אינה צודקת ולפיכך מבקש הוא לבטל את גזר הדין.

יצוין כי בקשה דומה לא הוגשה בשני התיקים הנוספים.

לאחר עיון בבקשה ובצדפותיה אני מוצא לדחות אותה.

הנאשם אינו טוען בבקשתו שלא היה מודע למועד הדיון, אלא שלא היה מודע להחלטתו של הש' קאופמן שלא לקבל את בקשתו מיום 9.1.18. מעבר לעובדה שהנאשם אינו טוען שלא היה מודע להחלטתו שלי מיום 9.1.18 אשר הבהירה, באשר לאותה בקשה, כי הטענו יידונו במועד הדיון, הרי שחובתו של הנאשם היתה לעקוב אחרי הבקשה ותוצאותיה ולהתייבב לדיון כל עוד לא ניתנה החלטה אחרת.

זאת ועוד, הנאשם מעולם לא טען כי לא ביצע את העבירה נשוא התיק דנן ולהיפך, הוא שב ומציין כי ביצע את העבירה וכי כוונתו היתה להודות ולפיכך לא מתקיים, מהבחינה הזו, חשש לעיוות דין.

כמו כן, גזר הדין שניתן אינו חורג מן הרגיל ואינו מהווה כשלעצמו עיוות דין המצדיק ביטולו של פסק הדין, במיוחד לאור עברו המכביד של הנאשם.

מעבר לדורש, יצוין כי עיון בגזר דינו של כב' הש' קאופמן, שם הוטל עליו קנס בסך 600 ₪ למרות שהיה מדובר בשני דו"חות של 750 ₪ ו-250 ₪, ונדמה כי כב' הש' קאופמן ערך איזון בין גזר הדין בתיק זה אל מול טענותיו של הנאשם

והעובדה שמדובר בשלושה דו"חות שונים בזמן של 10 דקות ולפיכך גם מן הטעם הזה לא קיים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.